

Penitentiã etiam debent
 facere vni boni quantũcũq;
 amicos dei se sentiant. qz ex
 hoc menta eoz augmentant.
 Ideo iob q̄uis esset vir san-
 ctus dicebat. ago penitentiã
 in sauilla ⁊ cinere. Job. xij.
 Iohannes baptista sanctifi-
 catus in vtero matris fugit
 in anis tenebris in desertum
 vbi tam aspere vixit ⁊ tanta
 penitenciam fecit q̄ dicebat̄
 nõ manducans neq; bibens
 Mathe. tercio. Saluator no-
 ster qui peccatum nõ fecit in
 deserto quadraginta diebus
 ⁊ quadraginta noctibus ie-
 iunabat. Mathe. quarto ca.

Penitentes deus benigne
 recipit eorum penitentiã ac-
 ceptãdo. Nam manassen re-
 gem iuda qui propter pecca-
 ta ductus fuit in babiloneq;
 quando repenituit deus euz
 benigne recepit. ⁊ in pristinu
 gradum collocauit. secundi.
 Para. xxxij. Libet̄ recipit
 dominus peccatores ad pe-
 nitenciam. quoniam predi-
 cationem suam a penitencia

dicis incepisse. Mathe. iij.
 Magdalenam benigne rece-
 pit ⁊ magnam familiaritatẽ
 ostendẽs eam multipliciter
 commendauit. Lu. septimo
 Ad hoc idem facit exemplũ
 de filio prodigo qui benigne
 fuit receptus a patre. Luce.
 decimoquinto Sic alacriter
 recipit deus penitentes vt di-
 cãt gaudium esse in celo sup
 vno peccatore penitenciam
 agente magis q̄ super nona-
 guttanouem iustis qui non
 egent penitencia Luce. xv. ca.
 Libenter recepit deus pe-
 nitenciam iude si quando pe-
 nitencia ductus nõ despera-
 set ⁊ non seipsum laqueo su-
 spendisset. Mathe. xxvij.

De peregrinis ⁊ hospiti-
 bus.

Peregrini reci-
 piendi sunt ad
 hospiciũ

Libenter.
 Liberaliter
 Utiliter
 Grauiter

Peregrinos debz ho
mo recipere bilanē
quia frequenter re
cipit chailum ⁊ angelos in
suo hospicio Nam abraham
in suum hospiciū recepit an
gelos quos esse credebat ho
mines peregrinos. Genesis
xviij. Loth āgelos reputās
homines pegrinos transeun
tes recepit hospicio ⁊ defen
dit vt potuit a sodomitis . eis
nephandam violentiam volē
tibus irrogare Genesis . xix.
In discipulis seipsum asse
rit recipi ⁊ contemni dicendo
Qui vos accipit me accipit.
⁊ qui vos spernit me spernit.
Matxi. x. Paulus ait. hospi
pitalitatem nolite obliuisci.
p̄ hanc enim placuerunt an
gelis hospicio receptis. He
breos . xiiij. Peregrinos d
bet homo recipere libenter. le
ta facie eis necessaria mīstra
re. Sic liberalis ⁊ puida vi
debat esse rebecca quando ser
uo abrahe dixit. Palcarn ⁊
feni ⁊ pabulum plurimū est
apud nos Genesis . xxiij.

Cum magna prece ⁊ liberali
ter ihesu moysen pegrinum
recepit hospicio. ex quo post
ea eius filia ⁊ nepotes fuerūt
magnifice honorati. sicut ip̄e
vellet libenter ⁊ letanter reci
pi. Ideo dixit moyses. domi
nus amat pegrinum ⁊ dat ei
victum ⁊ amictum vos debe
tis amare pegrinos. quia ip̄i
si fuistis aduene Deutero . x
Exploratores quos misit io
sue . raab liberaliter recepit.
Josue . ij. Liberalis hospitali
tator fuit iob cuius hospiciū
viatorū patuit. ⁊ non reman
sit foris pegrinus Job . xxj.
Ambulans ihesus per mun
dum non habebat vbi caput
reclinaret. sed martha libera
liter recepit eum hospicio Lu
ce . x. Sic liberaliter debent re
cipi pegrini qui sunt etiā co
gendi intrare hospiciū exē
plo duorum discipuloꝝ eun
tium in emaus qui christum
peregrinum cogerunt mane
re Luce vicesimo quarto ca
pitulo. Peregrinos reci
piētes multas a deo recipiūt
q. iij.

gratias ⁊ multa miracula. nā
helias suscitauit filium muli
eis a morte apud quam ho
spicio est receptus ⁊ ei filius
impetrauit ⁊ postea eum sus
citauit mortuū. iij. Re. xvij.
Gaudens recepit in suo ho
spicio zachæus saluatorem ⁊
ipse gaudium ei multiplica
uit qñ salutē eius domui nū
ciauit Luc. xix. ca. Publius
princeps paulū cū socijs de
pfracta naui euasos suscepit
hospicio. paulus aut libera
uit patre eius febrico ⁊ dis
senteria laborantē. Actuum
xxvij. Peregrinos recipiūt
hospicio paupes ⁊ artifices
magis q̄ nobiles ⁊ diuitijs
abūdantes. nā in gabaa ciui
tate beniamin nō inuenerūt
leuite qui eos hospicio reci
perēt nisi senem de opere ue
rentē Judic. xix. Irē helias
in sarepta fidome solū a vi
dua paupcula hospicio ē re
ceptus iij. Re. xvij. Petrus
apostolus apud quendā co
riariū hospitatus est. Act. x.
Paul⁹ manebat apd̄ p̄iscā

⁊ aquilam qui erat eiusdem
artis. Act. xvij. Lidia pur
puraria rogauit paulū ⁊ so
cios secū in hospicio manere
Act. xvij.

De pmissione diuina.

Bonos flagel
lari addēs cō
solationem.
Electos tēp
tari subtra
hens depraua
tionem
Malos debet
lari iniūgens
desolationem

Permit
tit deus

Ermittit deus bo
nos affligi ad t̄pus
eos postea mirabili

ter exaltādo. sic pmisit iacob
pati psecutionē ab esau qui
postea repatriauit ditatus.
Ge. xxvij. Thobiaz errecari
permisit quem postea illumi
natū gaudio āpliauit. Tho
bie. ij. Job grauiter affligi ⁊
depaupari permisit deus cui
postea oīa duplicauit. Job.
j. Dauid lōgo tpe pmisit de
us pati psecutionem saulis